

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

5 MARS 1958.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944
concernant la sécurité sociale des travailleurs.

AMENDEMENTS PRÉSENTÉS PAR LE GOUVERNEMENT.

Article premier.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

L'article 12 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs est remplacé par les dispositions suivantes :

Art. 12. — § 1. Tout employeur assujetti est tenu de faire parvenir à l'Office national de sécurité sociale une déclaration justificative du montant des cotisations dues. Cette déclaration est faite au moyen d'une formule émise par l'Office; elle doit lui être renvoyée dans le délai fixé par arrêté royal, dûment signée et complétée par les renseignements demandés, y compris ceux d'ordre statistique.

En l'absence de déclaration ou en cas de déclaration incomplète ou inexacte, l'Office national de sécurité sociale établit d'office le montant des cotisations dues, soit sur base de tous éléments déjà en sa possession soit après avoir recueilli auprès de l'employeur qui est tenu de les lui fournir, tous les renseignements qu'il juge utiles à cette fin. Le montant de la créance ainsi établie est notifié à l'employeur par lettre recommandée.

Le défaut de remise dans les délais réglementaires de la déclaration visée au premier alinéa donne lieu à déduction par l'employeur d'une indemnité dont le montant et les conditions d'application sont fixés par le Roi.

Voir :

580 (1955-1956) :

- N° 1 : Proposition de loi (+ errata).
- N° 2 et 3 : Amendements.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

5 MAART 1958.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de besluitwet van 28 december
1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid
der arbeiders.

AMENDEMENTEN VOORGESTELD DOOR DE REGERING.

Eerste artikel.

De tekst van dat artikel vervangen door wat volgt :

Artikel 12 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders wordt door de volgende bepalingen vervangen :

Art. 12. — § 1. Ieder verzekeringsplichtig werkgever moet een aangifte tot verantwoording van de verschuldigde bijdragen aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid laten geworden. Die aangifte wordt gedaan door middel van een door de Dienst uitgegeven formulier; het moet hem, binnen de bij koninklijk besluit bepaalde termijn, behoorlijk ondertekend en ingevuld met de gevraagde inlichtingen, daarin begrepen die van statistische aard, worden teruggezonden.

Bij ontstentenis van aangifte, of in geval van onvolledige of onjuiste aangifte stelt de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid het beloop van de verschuldigde bijdragen ambtshalve vast, hetzij aan de hand van alle reeds in zijn bezit zijnde elementen, hetzij na alle door hem daartoe nuttig geachte elementen te hebben ingewonnen bij de werkgever, die verplicht is ze hem te verstrekken. Het bedrag der aldus vastgestelde schuldvordering wordt de werkgever bij aangetekende brief aangezegd.

De werkgever die de in het eerste lid bedoelde aangifte niet binnen de reglementaire termijnen indient, is een vergoeding verschuldigd waarvan het beloop en de toepassingsvoorwaarden worden vastgesteld door de Koning.

Zie :

580 (1955-1956) :

- N° 1 : Wetsvoorstel (+ errata).
- N° 2 en 3 : Amendementen.

§ 2. Les employeurs qui n'effectuent pas les versements de cotisation dans les délais réglementaires sont redevables envers l'Office National de sécurité sociale, d'une majoration de 10 % des cotisations dues et d'un intérêt de retard de 10 % l'an, calculé sur les dites cotisations.

En cas de force majeure, l'Office national de sécurité sociale peut exonérer l'employeur du paiement des indemnités, des majorations et des cotisations et des intérêts de retard.

Lorsque l'employeur rapporte la preuve qu'il possède, à charge des Pouvoirs publics ou des organismes d'intérêt public, une créance certaine, liquide et exigible dont le retard de paiement justifie le défaut de versement des cotisations dans les délais réglementaires, l'Office national de sécurité sociale peut réduire au maximum de la moitié le montant des majorations de cotisations et au maximum d'un quart, le montant des intérêts de retard restant dus. L'exercice de cette faculté est toutefois subordonné au paiement préalable par l'employeur de toutes ses cotisations de sécurité sociale échues.

§ 3. Indépendamment de l'indemnité prévue au § 1, troisième alinéa et des majorations de cotisations et des intérêts de retard prévus au premier alinéa du § 2, les mandataires des employeurs qui ne remplissent pas les obligations qui leur incombent en lieu et place de leurs mandants ou qui ne se conforment pas aux dispositions des arrêtés pris en exécution du présent arrêté-loi, sont redevables envers l'Office national de sécurité sociale d'une indemnité dont le montant et les conditions d'application sont fixés par le Roi.

§ 4. L'employeur ne peut recouvrer à charge du travailleur le montant de la cotisation due par ce dernier et qu'il aurait omis de retenir en temps utile; en outre, il est tenu de réparer le préjudice subi par le travailleur à la suite de l'omission ou du retard dans le transfert des cotisations.

§ 5. Les contestations contre l'Office nationale de sécurité sociale et les employeurs assujettis, même commerçants, sont de la compétence des juridictions civiles.

Le juge de paix statue en premier ressort quel que soit le montant de la demande.

Le juge de paix compétent est celui du domicile de l'employeur, du lieu dans lequel l'obligation est née ou dans lequel elle doit être ou a été exécutée.

Les jugements des juges de paix sont toujours exécutoires nonobstant tout recours et sans caution.

L'appel est porté devant le tribunal de première instance. Le ministère des avoués est facultatif.

Le délai pour interjeter appel est de quinze jours à dater de la signification du jugement.

Les décisions judiciaires doivent être rendues séance tenante et au plus tard à la plus prochaine audience ordinaire.

§ 6. Les actions dont l'Office national de sécurité sociale dispose devant les juridictions civiles contre les employeurs assujettis du chef de non-paiement de cotisations dans les délais requis, se prescrivent par trois ans. Ce délai prend cours à compter du jour où les cotisations sont dues.

§ 7. L'Office national de sécurité sociale peut aussi conclure avec les employeurs assujettis, des accords octroyant

§ 2. De werkgevers die de bijdragen niet storten binnen de reglementaire termijnen, zijn aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid een 10 %-vermeerdering der verschuldigde bijdragen en een nalatigheidsinterest van 10 % per jaar, berekend op de bedoelde bijdragen, verschuldigd.

In geval van overmacht, mag de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid de werkgever vrijstellen van het betalen van vergoedingen, bijdragevermeerderingen en nalatigheidsinteresten.

Wanneer de werkgever bewijst dat hij ten laste van de Openbare Besturen of van de organismen van openbaar nut een zekere, vaststaande en opvorderbare schuldvordering bezit, waarvan de vertraagde uitbetaling als verantwoording kan worden ingeroepen voor het niet storten der bijdragen binnen de reglementaire termijnen, mag de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid het beloop der bijdragevermeerderingen hoogstens met de helft en dat der nog verschuldigde nalatigheidsinteresten hoogstens met een vierde verminderen. De uitoefening van dit recht wordt echter afhankelijk gesteld van de voorafgaande betaling door de werkgever van alle vervallen sociale zekerheidsbijdragen.

§ 3. Afgezien van de bij § 1, derde lid, bepaalde vergoeding, en de bij § 2, eerste lid, bepaalde bijdragevermeerderingen en nalatigheidsinteresten, zijn de lasthebbers der werkgevers, welke de op hen, in plaats van op hun lastgevers rustende verplichtingen niet nakomen of zich niet voegen naar de bepalingen der in uitvoering van onderhavige besluitwet genomen besluiten, aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid een vergoeding verschuldigd, waarvan het bedrag en de toepassingsvoorwaarden door de Koning worden vastgesteld.

§ 4. De werkgever mag niet op de arbeider het bedrag verhalen van de ten laste van laatstgenoemde gelegde bijdrage, welke hij zou verzuimd hebben te gelegener tijd af te houden; bovendien dient hij de schade te herstellen die de arbeider ondervindt wegens het verzuimen van of de vertraging in het overmaken van de bijdragen.

§ 5. De betwistingen tussen de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid en de aan deze besluitwet onderworpen werkgevers, zelfs indien zij handelaars zijn, vallen binnen de bevoegdheid der burgerlijke rechtbanken.

De vrederechter doet uitspraak in eerste aanleg, welke ook het bedrag zij van de eis.

De bevoegde vrederechter is die van het domicilie van de werkgever, van de plaats waar de verplichting ontstaan is of waar zij moet worden uitgevoerd of reeds werd uitgevoerd.

De vonnissen der vrederechters zijn steeds uitvoerbaar, niettegenstaande elk beroep en zonder borg.

Het beroep wordt gebracht vóór de rechtbank van eerste aanleg. De tussenkomst van pleitbezorgers is facultatief.

De termijn voor het instellen van beroep belooft vijftien dagen te rekenen vanaf de betekening van het vonnis.

De rechterlijke beslissingen moeten op staande voet gewezen worden en uiterlijk tijdens de eerstvolgende gewone zitting.

§ 6. Vorderingen waarover de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid beschikt t.o.v. burgerlijke rechtbanken tegen verzekeringsplichtige werkgevers uit hoofde van niet-betaling van bijdragen binnen de gestelde termijnen, verjaren na drie jaar. Deze termijn gaat in de dag dat de bijdragen verschuldigd zijn.

§ 7. De Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid mag ook met de verzekeringsplichtige werkgevers akkoor-

à ces derniers des termes et délais de paiement. Ces accords dûment revêtus de la signature des parties contractantes, de leurs mandataires ou de leurs préposés, sont conclus au siège de l'Office national de sécurité sociale. Ils sont éventuellement rendus exécutoires par l'administrateur général ou par l'administrateur général adjoint de l'Office.

§ 8. Le recouvrement des sommes dues par les employeurs qui n'effectuent pas dans les délais réglementaires les versements prescrits, peut également s'effectuer par transmission du dossier à l'Administration des Contributions directes qui poursuivra le recouvrement de ces sommes, comme en matière de contributions directes.

§ 9. L'Office national de sécurité sociale peut également procéder au recouvrement des cotisations, des majorations de cotisations, des intérêts de retard et des indemnités qui lui sont dues par l'établissement d'un extrait de compte justifiant le montant de sa créance. Cet extrait de compte est rendu exécutoire par l'administrateur général ou l'administrateur général adjoint de l'Office. Il est notifié à l'employeur par voie de contrainte décernée à personne ou à domicile par des agents de l'Office national de sécurité sociale dûment mandatés à cette fin.

Si l'agent de l'Office national de sécurité sociale, porteur de contrainte, ne trouve au domicile ni le débiteur intéressé ni aucun de ses parents ou serviteurs, il remettra la copie au voisin qui signera l'original; si ce voisin ne veut ou ne peut signer, le porteur de contrainte remettra la copie au bourgmestre, à un échevin ou à un fonctionnaire de la commune délégué à cette fin par le collège échevinal. Le bourgmestre, l'échevin ou le délégué fera mention du tout, tant sur l'original que sur la copie.

Le bourgmestre, l'échevin ou le délégué prendront les mesures utiles pour que la copie de la contrainte parvienne à la partie notifiée.

Le débiteur est constitué en demeure par la remise de la contrainte dont le coût est à sa charge.

L'opposition à la contrainte doit être faite par exploit d'huissier dans les quinze jours de sa remise, à peine de forclusion. Elle est portée devant le juge de paix du lieu du domicile de l'employeur ou du lieu dans lequel l'obligation est née ou doit être exécutée.

L'opposition ne suspend pas l'exigibilité de la créance de l'Office national de sécurité sociale, réputée certaine, liquide et exigible, l'Office national de sécurité sociale pouvant en poursuivre la récupération par toutes voies de droit.

Si l'opposant désire obtenir des termes et délais pour le paiement de sa dette, il doit formuler sa demande, à peine de forclusion, dans son exploit d'opposition.

Toutefois, cette demande n'est recevable que pour autant que l'opposant ait transmis à l'Office national de sécurité sociale le montant de la cotisation des travailleurs ainsi que la déclaration prévue au § 1 du présent article.

Le juge de paix statue, tant en présence qu'en l'absence des parties, par jugement, non susceptible d'opposition.

Dans un délai de quinze jours à partir de la remise de la contrainte, l'Office national de sécurité sociale peut conclure

den sluiten, waarbij aan deze laatste uitstel van betaling wordt verleend. Deze akkoorden, die behoorlijk dienen te worden ondertekend door de contracterende partijen, hun mandatarissen of aangestelden, worden gesloten ten zetel van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid. Zij worden eventueel uitvoerbaar gemaakt door de algemeen bestuurder of de adjunct-algemeen bestuurder van de Rijksdienst.

§ 8. De invordering der sommen, verschuldigd door de werkgevers die niet binnen de reglementaire termijnen de voorgeschreven stortingen hebben verricht, kan eveneens geschieden door overmaking van het dossier aan het Bestuur der Directe Belastingen, dat de invordering dezer sommen zal vervolgen, zoals inzake directe belastingen.

§ 9. De Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid mag eveneens overgaan tot invordering van de hem verschuldigde bijdragen, bijdragevermeerderingen, nalatigheidsinteressen en vergoedingen, door het opmaken van een rekeninguittreksel tot verantwoording van het bedrag zijner schuldvordering. Dat rekeninguittreksel wordt uitvoerbaar gemaakt door de algemeen bestuurder of de adjunct-algemeen bestuurder van de Rijksdienst. Het wordt aan de werkgever betekend door middel van een dwangbevel aan de persoon zelve of ten huize door beambten van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, die daartoe behoorlijk werden gemachtigd.

Zo de beambte van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid, die drager is van het dwangbevel, noch de betrokken schuldenaar noch een tot zijn familie of dienstboden behorend persoon aantreft, zal hij het afschrift aan de buur overhandigen, die het origineel zal ondertekenen; wil of kan de buur niet tekenen, dan overhandigt drager van het dwangbevel het afschrift aan de burgemeester, een schepene of een te dien einde door het schepencollege gedelegeerde ambtenaar der gemeente. De burgemeester, de schepene of de gedelegeerde zal een en ander vermelden zowel op het origineel als op het afschrift.

De burgemeester, schepene of gedelegeerde zullen de nodige maatregelen treffen opdat het afschrift van het dwangbevel de betekende partij zou bereiken.

De schuldenaar wordt in gebreke gesteld door overhandiging van het dwangbevel, waarvan de kosten te zijnen laste zijn.

Op straffe van verval, moet het verzet tegen het dwangbevel geschieden bij deurwaardersexploot binnen vijftien dagen na de overhandiging er van. Het wordt gebracht vóór de vrederechter van de plaats waar de werkgever gedomicilieerd is, ofwel van de plaats waar de verplichting is ontstaan of moet worden uitgevoerd.

Het verzet schorst de opvorderbaarheid niet van de zekere, vaststaande en opvorderbaar geachte schuldvordering van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid die de invordering er van mag vervolgen door alle rechtsmiddelen.

Zo de opposant voor de betaling zijner schuld uitstel wenst te bekomen, moet hij zijn aanvraag op straffe van verval, in zijn verzetexploot formuleren.

Deze aanvraag is echter slechts ontvankelijk, voor zover de opposant aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid het bedrag der werknemersbijdrage alsmede de in § 1 van dit artikel bepaalde aangifte heeft overgemaakt.

Zowel in aanwezigheid als bij afwezigheid van partijen, doet de vrederechter uitspraak bij een vonnis dat niet vatbaar is voor verzet.

Binnen een termijn van vijftien dagen, te rekenen vanaf de overhandiging van het dwangbevel, mag de Rijksdienst

avec l'employeur intéressé des accords revêtus de la signature des parties contractantes, de leurs mandataires ou de leurs préposés, octroyant termes et délais de paiement. Ces accords suspendent le cours de la contrainte. A défaut d'accords ou d'exécution totale ou partielle des obligations de l'employeur, la contrainte exécutoire reprendra ses effets.

§ 10. Nonobstant l'octroi de délais de paiement, l'Office national de sécurité sociale peut procéder, à titre conservatoire, à la saisie des biens de l'employeur lorsque ce dernier ne respecte pas les délais fixés par décision judiciaire ou par les accords qu'il a conclus.

§ 11. Toutes sommes versées indûment à titre de cotisations, majorations de cotisations ou intérêts de retard sont définitivement acquises à l'Office national de sécurité sociale lorsque leur remboursement n'en a pas été demandé, par une assignation en justice, dans le délai de trois ans à compter du jour de leur versement.

§ 12. En l'absence d'imputation faite par écrit au moment du paiement, par le débiteur de plusieurs dettes, les paiements sont imputés sur la dette la plus ancienne.

§ 13. Le Roi prend les arrêtés visés au présent article après avis du Comité de gestion de l'Office national de sécurité sociale.

§ 14. Sans préjudice de l'application des dispositions du Code pénal :

1° Est puni d'une amende de 26 à 200 francs et d'un emprisonnement de 8 jours à 1 mois ou d'une de ces peines seulement :

— l'employeur ou son préposé qui n'a pas versé à l'Office national de sécurité sociale dans les délais et conditions réglementaires, la cotisation du travailleur, prévue à l'article 3;

— l'employeur ou son préposé qui contrevient aux prescriptions prévues à l'article 10 ou à celles qui lui sont imposées par les arrêtés pris en exécution du présent arrêté-loi.

L'amende est appliquée autant de fois qu'il y a de travailleurs au sujet desquels il y a infraction aux termes des alinéas précédents.

Le jugement qui applique la sanction pénale à l'employeur ou à son préposé condamne d'office l'employeur à payer à l'Office national de sécurité sociale, à titre de dommages et intérêts, le montant des cotisations, majorations de cotisations et intérêts de retard qui n'ont pas été versés à l'Office au moment du jugement.

2° Est puni d'une amende de 100 à 500 francs, d'un emprisonnement de 15 jours à 2 mois ou d'une de ces peines seulement, et, en outre, condamné d'office à payer à l'Office national de sécurité sociale une indemnité égale au triple des cotisations déclarées, tout employeur, son mandataire ou son préposé qui aurait assujéti frauduleusement une ou plusieurs personnes au régime de la sécurité sociale.

3° Est puni d'une amende de 100 à 600 francs et d'un emprisonnement de 15 jours à 2 mois, ou d'une de ces peines seulement, l'employeur, son mandataire ou son préposé qui, d'une manière quelconque, aurait mis obstacle à l'exercice, par une personne spécialement déléguée à cet effet par l'Office national de sécurité sociale, de la mission lui confiée aux fins prévues au § 1, deuxième alinéa ou au § 9.

voor Maatschappelijke Zekerheid met de betrokken werkgever akkoorden voor uitstel van betaling aangaan, die behoorlijk dienen te worden ondertekend door de contracterende partijen, hun mandatarissen of aangestelden. Deze akkoorden schorsen de uitwerking van het dwangbevel. Bij gebrek aan akkoorden of bij totale ofwel gedeeltelijke uitvoering der verplichtingen van de werkgever, heeft het uitvoerbaar dwangbevel opnieuw uitwerking.

§ 10. Ondanks het verlenen van uitstel mag de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, als conservatoire maatregel, beslag leggen op de goederen van de werkgever, wanneer deze laatste de termijnen vastgesteld bij rechterlijke beslissing of bij de door hem ondertekende akkoorden, niet eerbiedigt.

§ 11. Alle onverschuldigd als bijdragen, bijdragevermeerderingen of nalatigheidsinteressen gestorte bedragen blijven de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid voorgoed verworven indien de terugbetaling er van niet binnen een termijn van drie jaar, ingaande met de dag van hun storting, wordt gevraagd door een dagvaarding vóór de rechtbank.

§ 12. Bij ontstentenis van aanrekening, door de schuldeaar, van verschillende schulden schriftelijk gedaan op het ogenblik van de betaling, worden de betalingen aangerekend op de oudste schuld.

§ 13. De Koning neemt de in dit artikel bedoelde besluiten na advies van het Beheerscomité van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid.

§ 14. Onverminderd de toepassing der bepalingen van het Strafwetboek :

1° Wordt gestraft met geldboete van 26 tot 200 frank en met gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 maand of met één van die straffen alleen :

— de werkgever of zijn aangestelde die de bij artikel 3 bepaalde werknemersbijdrage niet overeenkomstig de reglementaire termijnen en voorwaarden heeft gestort aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid;

— de werkgever of zijn aangestelde die handelt in overtreding van de voorschriften bepaald bij artikel 10 of van die welke hem opgelegd zijn bij de in uitvoering van de onderhavige besluitwet genomen besluiten.

De geldboete wordt zoveel maal toegepast als er arbeiders zijn nopens welke er overtreding is luidens de voorgaande leden.

Het vonnis, dat de strafsancie toepast op de werkgever of zijn aangestelde, veroordeelt van rechtswege de werkgever om het beloop van de bijdragen, bijdragevermeerderingen en nalatigheidsinteressen, die op het ogenblik van het vonnis niet gestort zijn aan de Rijksdienst, als schadevergoeding te betalen aan deze Rijksdienst.

2° Wordt gestraft met geldboete van 100 tot 500 frank, met gevangenisstraf van 15 dagen tot 2 maand of met één van die straffen alleen en bovendien van rechtswege veroordeeld om een vergoeding gelijk aan het drievoud der aangegeven bijdragen te betalen aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid, ieder werkgever, zijn lasthebber of aangestelde die één of meer personen bedrieglijk aan het stelsel van de maatschappelijke zekerheid onderworpen heeft.

3° Wordt gestraft met geldboete van 100 tot 500 frank en met gevangenisstraf van 15 dagen tot 2 maand, of met één van die straffen alleen, de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde die, op welke wijze ook, zich zou verzet hebben tegen het vervullen, door een daartoe speciaal door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid afgevaardigde persoon, van de aan deze gegeven opdracht teneinde de bij § 1, tweede lid of § 9 bepaalde inlichtingen in te winnen.

Les actions pénales prévues au présent paragraphe sont subordonnées au dépôt d'une plainte par l'administrateur général ou l'administrateur général adjoint de l'Office national de sécurité sociale; elles se prescrivent après trois années révolues à compter du jour où l'infraction a été commise. Toutefois, lorsque l'employeur a opéré les retenues prévues à l'article 3 mais ne les a pas transférées à l'Office national de sécurité sociale dans les délais et conditions réglementaires, le délai pour la prescription ne prendra cours qu'à partir du jour du transfert des retenues à l'Office national de sécurité sociale.

Lorsque l'employeur est une société, une institution ou tout autre groupement, les peines s'appliquent à la ou aux personnes chargées de la gestion journalière.

L'employeur est civilement responsable du paiement des amendes prononcées à charge de son préposé.

§ 15. Le chapitre VII du Code pénal est applicable aux infractions prévues par le présent arrêté-loi.

JUSTIFICATION.

Cet article modifie le texte de l'article 12 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944. Il reprend les dispositions relatives aux obligations des employeurs portant sur la déclaration et le paiement des cotisations, aux sanctions civiles et pénales frappant le défaut de respect de ces obligations, aux procédures mises à la disposition de l'Office national de sécurité sociale pour le recouvrement des sommes dues, ainsi qu'aux prescriptions et à l'imputation des paiements.

§ 1. L'obligation, pour l'employeur, de faire parvenir à l'Office national de sécurité sociale les documents requis pour l'accomplissement de sa mission, se trouve actuellement édictée par l'article 8 de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945, modifié par l'arrêté royal du 15 juin 1953. Il apparaît souhaitable de donner une base légale explicite à cette obligation. C'est pourquoi le § 1 de l'article 12 reprend la disposition réglementaire existante et la précise en consacrant, d'une part, le droit pour l'Office national de sécurité sociale de procéder à l'établissement d'office du montant non déclaré des cotisations dues et en prévoyant, d'autre part, le principe de la sanction civile spécialement attachée à la carence de l'employeur dans ce domaine.

§ 2. Le texte légal actuellement en vigueur prévoit l'application de sanctions civiles pour le non-paiement, dans les délais, de cotisations dues, mais renvoie à un arrêté royal la détermination du montant et des conditions d'application des majorations des cotisations et de l'intérêt de retard.

Le § 2 introduit dans la loi le taux des majorations et de l'intérêt de retard. Il reprend le principe déjà consacré par arrêté royal, de l'exonération des majorations et intérêts de retard; il y ajoute celui de leur réduction lorsque l'employeur rapporte la preuve qu'il possède, à charge des Pouvoirs publics ou des organismes d'intérêt public, une créance indiscutable dont il n'a pas reçu paiement à une époque où il était dans l'obligation de verser des cotisations à l'Office national de sécurité sociale. Cette réduction est consentie compte tenu de la situation exceptionnelle mais transitoire, dans laquelle se trouve l'employeur assujéti à la sécurité sociale.

Le texte de la proposition de loi s'il était adopté sans modification, serait de nature à inciter les employeurs à ne pas effectuer dans les délais réglementaires, les paiements dus afin de se créer de cette manière des facilités de trésorerie.

Toutefois, il y a lieu de signaler que le texte du § 2 de l'article 12 rencontre, dans une certaine mesure, la proposition de loi, en supprimant désormais le calcul des intérêts sur majorations.

§ 3. Le § 3 reproduit la disposition existante visant les sanctions civiles applicables aux mandataires des employeurs.

§ 4. Ce paragraphe reproduit, sans modification, le texte existant au sujet du défaut de retenue, en temps utile, par l'employeur, de la cotisation du travailleur.

§ 5. Ce texte maintient la disposition en vigueur, attribuant compétence aux juridictions civiles pour les contestations entre employeurs

De in deze paragraaf bepaalde strafvorderingen worden afhankelijk gesteld van het indienen van een klacht door de algemeen bestuurder of de adjunct-algemeen bestuurder van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid; zij verjaart na drie ten volle verstreken jaren, te rekenen vanaf de dag waarop de inbreuk werd gepleegd. Indien echter de werkgever de bij artikel 3 bepaalde afhoudingen heeft verricht maar ze niet, overeenkomstig de reglementaire termijnen en voorwaarden, heeft overgemaakt aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid, vangt de verjaringstermijn pas aan op de dag der overmaking van het afgehouden bedrag aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid.

Zo de werkgever een vennootschap, een instelling of enige andere groepering is, worden de straffen opgelegd aan de met het dagelijks bestuur belaste persoon of personen.

De werkgever is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling der ten laste van zijn aangestelde uitgesproken geldboeten.

§ 15. Hoofdstuk VII van het Strafwetboek is toepasseljk op de bij deze besluitwet bedoelde inbreuken.

VERANTWOORDING.

Dat artikel wijzigt de tekst van artikel 12 van de besluitwet van 28 december 1944. Het neemt de bepalingen over die betrekking hebben op de verplichtingen van de werkgevers in verband met aangifte en betaling der bijdragen, op de burgerrechtelijke en strafrechtelijke sancties waarmede niet-naleving dezer verplichtingen wordt gestraft, op de procedures die de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid worden ter beschikking gesteld met het oog op de invordering der verschuldigde sommen en op de verjaringen en aanrekeningen der betalingen.

§ 1. De verplichting voor de werkgever aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid de ter vervulling van diens taak vereiste documenten te laten geworden ligt thans vervat in artikel 8 van het besluit van de Regent van 16 januari 1945, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 15 juni 1953. Het lijkt wenselijk, aan deze verplichting een uitdrukkelijke wettelijke basis te geven. Daarom neemt § 1 van artikel 12 de bestaande reglementaire bepaling over en omschrijft ze nader: uitdrukkelijk wordt gezegd, dat de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid van rechtswege het niet aangegeven bedrag der verschuldigde bijdragen kan vaststellen en tevens wordt het principe der burgerrechtelijke sanctie uit hoofde van verzuim van de werkgever op dat gebied vastgelegd.

§ 2. De thans vigerende wettekst voorziet in de toepassing van burgerrechtelijke sancties uit hoofde van niet-betaling, binnen de gestelde termijnen, van de verschuldigde bijdragen; het bepalen van het bedrag en van de toepassingsvoorwaarden der bijdragevermeerderingen en nalatigheidsinteressen laat hij echter over aan een koninklijk besluit.

De § 2 voegt in de wet het bedrag der vermeerderingen en van de nalatigheidsinterest. Hij neemt het principe over van vrijstelling van bijdragevermeerderingen en nalatigheidsinteressen, dat reeds bij koninklijk besluit was vastgelegd; hij voegt daarbij het principe volgens hetwelk deze kunnen worden verlaagd, zo de werkgever bewijst dat hij, ten laste van de Openbare besturen of van instellingen van openbaar nut een onbetwistbare schuldvordering bezit, die hem niet werd uitbetaald op het tijdstip dat hij verplicht was aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid bijdragen te storten. Deze verlaging wordt toegestaan, rekening gehouden met de uitzonderlijke doch voorlopige toestand waarin de sociaal-verzekeringsplichtige werkgever zich bevindt.

Zo de tekst van het wetsvoorstel zonder wijziging werd aangenomen, is er kans dat de werkgevers de verschuldigde betalingen niet binnen de reglementaire termijnen verrichten, om zich aldus kasmiddelen aan te schaffen.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat de tekst van § 2 van artikel 12 tot op zekere hoogte aan het wetsvoorstel tegemoet komt, vermits voortaan de berekening van interesten op de bijdragevermeerderingen wordt afgeschaft.

§ 3. Paragraaf 3 neemt de bestaande bepaling over betreffende de burgerrechtelijke sancties die van toepassing zijn op de lasthebbers van de werkgevers.

§ 4. Deze paragraaf neemt, zonder enige wijziging, de bestaande tekst over nopens het verzuim van inhouding, te gelegener tijd, van de werknemersbijdrage door de werkgever.

§ 5. Deze tekst handhaaft de vigerende bepaling, waarbij aan de burgerlijke rechtbanken bevoegdheid wordt verleend voor het beslechten

et l'Office nationale de sécurité sociale. Toutefois, il apporte certaines précisions quant à la compétence *ratione loci* du juge de paix.

Il dispose, en outre, que les décisions des juges de paix sont toujours exécutoires, nonobstant tout recours et sans caution.

§ 6. Ce texte reprend la disposition concernant la prescription de trois ans, relative aux actions de l'Office national de sécurité sociale. Toutefois, il précise le point de départ de la prescription afin d'éviter des contestations.

§ 7. S'inspirant de la proposition de loi, ce texte introduit une nouvelle voie de recouvrement des cotisations au moyen d'accords, librement consentis, prévoyant l'octroi de termes et délais.

Toutefois, pour que ce mode de recouvrement permette d'atteindre son but, — recouvrer rapidement les cotisations avec le minimum de frais, — il dispose que les accords seront « éventuellement » rendus exécutoires par les administrateurs de l'Office, c'est-à-dire, au cas où l'employeur ne respecterait pas ses engagements.

Ces accords conclus avant d'éventuelles poursuites judiciaires et rendus exécutoires, se substituent aux jugements rendus par les juges de paix.

§ 8. Le texte de ce paragraphe reproduit une disposition qui figure déjà dans l'arrêté-loi du 28 décembre 1944.

§ 9. Ce paragraphe introduit un nouveau mode de recouvrement des cotisations, des majorations, des intérêts de retard et des indemnités. Il prévoit que les contraintes seront remises par des agents de l'Office national de sécurité sociale, afin, d'une part, d'accélérer la procédure, et, d'autre part, de réduire les frais de signification par le ministère d'huissier.

Toutefois, il importe que les droits des débiteurs faisant l'objet d'une procédure soient effectivement sauvegardés. C'est la raison pour laquelle le texte prévoit l'opposition devant le juge de paix.

D'autre part, si le débiteur désire obtenir des termes et délais pour le paiement de sa dette, il devra formuler sa demande, à peine de forclusion, dans son exploit d'opposition afin d'éviter à l'Office national de sécurité sociale des actions judiciaires qui n'ont d'autre but que de retarder, outre mesure, le recouvrement des cotisations.

Dans le même ordre d'idées, il y a lieu de remarquer que la demande de termes et délais n'est recevable que pour autant que l'opposant ait versé le montant de la cotisation des travailleurs et introduit sa déclaration réglementaire. Il est, en effet, difficilement admissible qu'on puisse accorder des termes et délais à un débiteur qui a conservé indûment les cotisations prélevées sur les rémunérations des travailleurs.

Enfin, le § 9, *in fine*, reprend le système des accords prévus au § 7, avec des modalités appropriées. En effet, la procédure de contrainte n'interdit nullement la conclusion d'accords; par contre, elle permet de se dispenser de l'exécutoire par les administrateurs de l'Office.

§ 10. Afin de sauvegarder les intérêts de l'Office national de sécurité sociale, il est prévu que cet organisme peut procéder, à titre conservatoire, à la saisie des biens de l'employeur lorsqu'il ne respecte pas les délais de paiement qui lui ont été accordés.

§ 11. Ce texte reprend le principe de la disposition introduite dans l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 par la loi du 14 juillet 1955 qui détermine le délai d'intentement des actions en répétition de l'indû. Ce délai, fixé à trois ans, est d'une durée égale à celui de la prescription des actions de l'Office national de sécurité sociale.

§ 12. À défaut dans le texte de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 d'une disposition réglant l'imputation des paiements, l'Office national de sécurité sociale a fait application des règles d'imputation du Code civil, mais en les atténuant dans l'intérêt des débiteurs.

Le texte du § 12 remédie à cette lacune en édictant une règle souple, plus favorable aux débiteurs que celle contenue dans le Code civil.

§ 13. Ce texte est conforme à l'esprit qui a présidé à l'instauration de la gestion paritaire des organismes de sécurité sociale.

§ 14. Les dispositions figurant sous ce paragraphe concernent les sanctions pénales pour infractions à l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 et des arrêtés pris en exécution de cet arrêté-loi. Elles reproduisent, en les renforçant, les dispositions figurant déjà dans l'arrêté-loi, modifiées, sur ce point, par la loi du 14 juillet 1955; elles introduisent des

ten van betwistingen tussen werkgevers en Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid. Evenwel verduidelijkt het enigszins de bevoegdheid *ratione loci* van de vrederechter.

Hij beschikt bovendien, dat de beslissingen der vrederechters steeds uitvoerbaar zijn, niettegenstaande elk beroep en zonder borg.

§ 6. Deze tekst neemt de bepaling over volgens welke vorderingen van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid verjaren na drie jaar. Ter voorkoming van betwistingen, preciseert hij evenwel wanneer de verjaringstermijn ingaat.

§ 7. Naar het voorbeeld van het voorstel, voert deze tekst een nieuw middel in ter invordering van de bijdragen door vrije akkoorden waarin wordt voorzien in de toekenning van uitsteltermijnen.

Opdat deze wijze van invordering echter haar doel zou bereiken, — met name een snelle invordering der bijdragen, met een minimum van kosten — bepaalt hij dat de akkoorden « eventueel » uitvoerbaar zullen gemaakt worden door de bestuurders van de Rijksdienst, d.w.z. ingeval de werkgever zijn verplichtingen niet zou nakomen.

Deze vóór elke eventuele gerechtelijke vervolging gesloten in uitvoerbaar verklaarde overeenkomsten komen in de plaats van de door de vrederechters gevelde vonnissen.

§ 8. De tekst van deze paragraaf neemt een bepaling over die reeds in de besluitwet van 28 december 1944 voorkomt.

§ 9. Deze paragraaf voert een nieuwe wijze van inning in van de bijdragen, de vermeerderingen, de nalatigheidsinteresten en de vergoedingen. Hij bepaalt dat de dwangbevelen zullen afgeleverd worden door beambten van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid teneinde, enerzijds, de procedure te bespoedigen en, anderzijds, de kosten van betekening door toedoen van een deurwaarder te verminderen.

Het is evenwel van belang dat de rechten van de schuldenaars waarover geprocedeerd wordt daadwerkelijk gevrijwaard worden. Dit is de reden waarom de tekst voorziet in het verzet vóór de vrederechter.

Indien de schuldenaar anderzijds uitstel wil bekomen voor het betalen van zijn schuld, zal hij zijn aanvraag, op straffe van verval, in zijn verzetsexploot moeten formuleren teneinde de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid rechtsovereenkomsten te besparen die geen ander doel hebben dan het innen van de bijdragen buitenmatig te vertragen.

In dezelfde gedachtengang dient te worden aangestipt dat het verzoek om uitstel van betaling slechts ontvankelijk is in zover de opposant het bedrag van de werknemersbijdrage gestort heeft en zijn reglementaire aangifte heeft overgemaakt. Het is inderdaad moeilijk aan te nemen dat men uitstel van betaling zou verlenen aan een schuldenaar die de op de lonen der arbeiders ingehouden bijdragen ten onrechte voor zich zou houden.

Paragraaf 9 tenslotte neemt, mits aangepaste regelingen, het systeem van de in § 7 bedoelde overeenkomsten over. De procedure van het dwangbevel verbiedt inderdaad geenszins het sluiten van overeenkomsten; daarentegen laat zij een mogelijkheid tot vrijstelling van het bevel tot tenuitvoerlegging door de beheerders van de Rijksdienst.

§ 10. Ten einde de belangen van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid te vrijwaren, wordt bepaald dat dit organisme, als conservatoire maatregel beslag mag leggen op de goederen van de werkgever, wanneer deze laatste de hem toegestane betalingstermijnen niet eerbiedigt.

§ 11. Deze tekst neemt het principe over van de bepaling welke in de besluitwet van 28 december 1944 werd ingevoegd door de wet van 14 juli 1955, die de termijn van instelling der vorderingen wegens onverschuldigde betaling, bepaalt. Deze termijn, vastgesteld op drie jaar, heeft dezelfde duur als deze van de verjaring der vorderingen van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid.

§ 12. Bij gebrek aan een bepaling in de tekst van de besluitwet van 28 december 1944 waarbij de aanrekening van betaling geregeld wordt, heeft de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid de regelen van aanrekening van het Burgerlijk Wetboek toegepast, doch heeft ze tevens verzacht in het belang van de schuldenaars.

De tekst van § 12 verhelpt deze leemte door een soepele regel uit te vaardigen, die gunstiger is voor de schuldenaars dan deze vervat in het Burgerlijk Wetboek.

§ 13. Deze tekst strookt met de geest die voorgezetten heeft bij de instelling van het paritair beheer der instellingen van sociale zekerheid.

§ 14. De bepalingen die in deze paragraaf voorkomen hebben betrekking op de strafrechtelijke sancties voor inbreuk op de besluitwet van 28 december 1944 en op de in uitvoering van deze besluitwet genomen besluiten. Zij nemen, doch met meer strengheid, de bepalingen over welke reeds voorkomen in de besluitwet, op dat punt gewijzigd

sanctions nouvelles à l'égard de l'employeur qui entrave l'exercice, par l'Office national de sécurité sociale, de sa mission.

§ 15. Le chapitre VII du Code pénal concernant la participation de plusieurs personnes à une infraction est applicable aux infractions commises en violation du § 14. Par contre, le § 15 écarte l'application de l'article 85 du Code pénal relatif aux circonstances atténuantes, en raison du caractère antisocial des infractions.

Art. 2.

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION.

Cet article est supprimé, ses matières étant reprises à l'article premier.

Art. 3.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

L'article 12bis de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, modifié par l'arrêté-loi du 6 septembre 1946, est remplacé par les dispositions suivantes :

Art. 12bis. — Le paiement des cotisations, des majorations et des intérêts de retard est garanti par un privilège général sur les biens meubles de l'employeur; il prend rang immédiatement après le n° 4quater et sous le n° 4quinquies de l'article 19 de la loi du 16 décembre 1851 sur les privilèges et hypothèques.

Ce privilège s'exerce pendant un délai de trois ans à compter de la date d'exigibilité des cotisations, ou de la date de la notification prévue au deuxième alinéa du § 1 de l'article 12.

Ce délai est suspendu par la mort, le dessaisissement ou la saisie, même partielle, des biens du débiteur.

JUSTIFICATION.

L'article 3 s'inspire de la proposition de loi en limitant la durée du privilège à trois ans à compter de la date d'exigibilité des cotisations ou de la date de la notification prévue au deuxième alinéa, § 1, de l'article 12.

Art. 3bis (nouveau).

Insérer un article 3bis (nouveau), libellé comme suit :

Il est inséré dans le même arrêté-loi un article 12quater libellé comme suit :

Art. 12quater. — Le mode à suivre pour les déclarations, pour les paiements, pour les poursuites intentées en vertu de l'article 12, § 9, et le tarif des frais de ces poursuites sont déterminés par le Roi.

JUSTIFICATION.

Cet article introduit dans le texte de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 un article 12quater, qui renvoie à des arrêtés royaux pour la détermination de certaines modalités d'exécution.

Art. 3ter (nouveau).

Insérer un article 3ter (nouveau), libellé comme suit :

Il est inséré dans le même arrêté-loi un article 12quinquies, libellé comme suit :

Art. 12quinquies. — § 1. Les notaires requis de dresser un acte ayant pour objet l'aliénation ou l'affectation hypo-

door de wet van 14 juli 1955. Zij voeren nieuwe sancties in t.a.v. van de werkgever die de uitoefening van de taak van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid verhindert.

§ 15. Hoofdstuk VII van het Strafwetboek betreffende de deelneming van verschillende personen aan eenzelfde inbreuk, is van toepassing op de inbreuken gepleegd bij overtreding van § 14. Daarentegen laat § 15 de toepassing van artikel 85 van het Strafwetboek betreffende de verzachtende omstandigheden niet toe wegens het anti-sociaal karakter van de inbreuken.

Art. 2.

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING.

Dit artikel vervalt daar de er in behandelde stof wordt hernomen in het eerste artikel.

Art. 3.

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

Artikel 12bis van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gewijzigd bij de besluitwet van 6 september 1946, wordt door de volgende bepalingen vervangen :

Art. 12bis. — De betaling der bijdragen, bijdragenvermeerderingen en nalatigheidsinteressen, is gewaarborgd door een algemeen voorrecht op de roerende goederen van de werkgever; het neemt rang onmiddellijk na het n° 4quater en onder n° 4quinquies van artikel 19 der wet van 16 december 1851 op de voorrechten en hypotheek.

Dit voorrecht bestaat gedurende een termijn van drie jaar, ingaande op de datum van opvorderbaarheid der bijdragen of op de datum der onder tweede lid van § 1 van artikel 12 bepaalde betekening.

Die termijn wordt geschorst door de dood, de ontneming van of het zelfs gedeeltelijk beslag op de roerende goederen van de schuldenaar.

VERANTWOORDING.

Artikel 3 sluit aan bij het wetsvoorstel, waar het de duur van het voorrecht tot drie jaar beperkt, te rekenen vanaf de datum van de opvorderbaarheid van de bijdragen of vanaf de datum van de in artikel 12, § 1, tweede lid bedoelde betekening.

Art. 3bis (nieuw).

Een artikel 3bis (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

In dezelfde besluitwet wordt een artikel 12quater ingevoegd dat luidt als volgt :

Art. 12quater. — De te volgen handelwijze voor de aangiften, voor de betalingen, voor de krachtens artikel 12, § 9, ingestelde vervolgingen, alsook het tarief der kosten van die vervolgingen, worden door de Koning bepaald.

VERANTWOORDING.

Dit artikel last in de besluitwet van 28 december 1944 een artikel 12quater in, dat voor de bepaling van zekere uitvoeringsmodaliteiten naar koninklijke besluiten verwijst.

Art. 3ter (nieuw).

Een artikel 3ter (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

In dezelfde besluitwet wordt een artikel 12quinquies ingevoegd dat luidt als volgt :

Art. 12quinquies. — § 1. De notarissen, die worden aangezocht om een akte te verlijden betreffende het ver-

thécaire d'un immeuble, doivent, préalablement à la passation de cet acte, en aviser l'Office national de sécurité sociale par lettre recommandée à la poste. L'Office dispose d'un délai de dix jours ouvrables à partir de l'envoi de cet avis pour leur notifier, par la même voie, le montant des cotisations, majorations des cotisations, intérêts de retard et frais dont le propriétaire de l'immeuble lui est redevable. Le notaire ne pourra se dessaisir des sommes et valeurs qu'il pourrait détenir à la suite de la passation de l'acte, avant l'expiration de ce délai. La notification de l'Office national de sécurité sociale équivaut à une saisie-arrêt sur ces sommes et valeurs.

Les notaires qui ne se seront pas conformés aux obligations qui leur sont imposées par le présent paragraphe seront personnellement tenus envers l'Office national de sécurité sociale, du paiement des sommes dues par le propriétaire de l'immeuble, au moment de la passation de l'acte, jusqu'à concurrence toutefois de la valeur du bien aliéné ou du montant de l'inscription hypothécaire.

§ 2. Les huissiers chargés par un tiers de vendre publiquement des meubles sont personnellement responsables du paiement des sommes dues à l'Office national de sécurité sociale par le propriétaire au jour de la vente, et à condition que celle-ci ait atteint ou dépassé 10 000 francs, s'ils n'en avisent pas l'Office national de sécurité sociale par lettre recommandée à la poste, dans les deux jours ouvrables suivant celui de la vente. Ils ne peuvent se dessaisir de sommes et valeurs provenant de la vente que dix jours ouvrables après l'envoi de la susdite lettre recommandée. La notification faite aux huissiers par l'Office, par lettre recommandée à la poste, du montant de sa créance contre le propriétaire équivaut à une saisie-arrêt sur ces sommes et valeurs. La responsabilité des huissiers est toutefois limitée au montant brut atteint par la vente.

JUSTIFICATION.

Cet article introduit dans l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 un article 12quinquies, destiné à faciliter à l'Office national de sécurité sociale le recouvrement de ses créances.

Art. 3quater (nouveau).

Insérer un article 3quater (nouveau), libellé comme suit :

Il est inséré dans le même arrêté-loi du 28 décembre 1944 un article 12sexies, libellé comme suit :

Art. 12sexies. — L'Office national de sécurité sociale peut communiquer à tout tiers qui lui en adresse la demande par écrit, le montant de sa créance en cotisations à charge d'un ou plusieurs employeurs, nommément désignés.

JUSTIFICATION.

L'article 3quater s'inspire de la proposition de loi et répond à un désir légitime exprimé par le monde des affaires au sujet de la publicité des créances privilégiées de l'Office national de sécurité sociale.

vreemden of hypotheekeren van een onroerend goed, moeten alvorens die akte te verlijden, de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid per ter post aangetekend schrijven hiervan in kennis stellen. De Rijksdienst beschikt over een termijn van tien werkdagen, ingaande met de verzenddatum van die kennisgeving om hen, langs dezelfde weg, het beloop van de bijdragen, bijdragevermeerderingen, nalatigheidsinteressen en kosten welke de eigenaar van het onroerend goed hem verschuldigd is, te laten kennen. Vóór het verstrijken van die termijn mag de notaris zich niet ontmaken van de bedragen en waarden welke hij, tengevolge van het verlijden der akte, zou kunnen onder zich hebben. De aanzegging door de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid staat gelijk met een derden-beslag op die bedragen en waarden.

De notarissen, die de hun bij deze paragraaf opgelegde verplichtingen niet nakomen, zullen tegenover de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid persoonlijk aansprakelijk zijn voor de betaling der bedragen welke de eigenaar van het onroerend goed op het ogenblik van het verlijden der akte verschuldigd is, echter tot beloop van de waarde van het vervreemd goed of van het bedrag der hypotheekinschrijving.

§ 2. De deurwaarders, die door een derde persoon belast worden met het openbaar verkopen van meubelen, zijn persoonlijk aansprakelijk voor het betalen der bedragen welke door de eigenaar op de verkoopdag verschuldigd zijn aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid, en op voorwaarde dat de verkoop 10 000 frank of meer heeft opgebracht, indien zij zulks niet, binnen twee werkdagen na de verkoop, bij aangetekend schrijven ter kennis brengen van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid. Slechts tien werkdagen na het verzenden van genoemde aangetekende brief zullen zij zich mogen ontmaken van de bedragen en waarden welke voortkomen van die verkoop. De aanzegging door de Rijksdienst, bij aangetekende brief aan de deurwaarders, van het bedrag van zijn schuldvordering tegen de eigenaar, staat gelijk met derden-beslag op die bedragen en waarden. De aansprakelijkheid van de deurwaarders is echter beperkt tot het door de verkoping opgebrachte brutobedrag.

VERANTWOORDING.

Dat artikel voert in de besluitwet van 28 december 1944 een artikel 12quinquies in, bestemd om voor de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid de invordering zijner schuldvorderingen te vergemakkelijken.

Art. 3quater (nieuw).

Een artikel 3quater (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

In dezelfde besluitwet van 28 december 1944 wordt een artikel 12sexies ingevoegd, dat luidt als volgt :

Art. 12sexies. — De Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid mag aan al wie hem schriftelijk er om verzoekt, het bedrag kenbaar maken van zijn schuldvordering wegens bijdragen ten laste van één of meer bij naam genoemde werkgevers.

VERANTWOORDING.

Naar het voorbeeld van het wetsvoorstel beantwoordt het artikel 3quater aan een gewettigde wens van de zakenwereld, in verband met de openbaarmaking van de bevoorrechte schuldvorderingen van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid.

Art. 4.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

§ 1. La disposition prévue au § 11 de l'article 12 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, concernant la sécurité sociale des travailleurs, est applicable à toute somme versée indûment à l'Office national de sécurité sociale avant l'entrée en vigueur de la présente loi, à moins que son remboursement soit demandé par assignation en justice dans les trois mois qui suivent l'entrée en vigueur de la présente loi.

§ 2. Pour les cotisations échues avant l'entrée en vigueur de la présente loi, le délai de trois ans, prévu à l'article 12bis, deuxième alinéa du présent arrêté-loi ne prend cours qu'à compter du jour de l'entrée en vigueur de la présente loi.

JUSTIFICATION.

Le § 1 de cet article a pour but de retarder de trois mois pour les paiements effectués avant l'entrée en vigueur de la loi, l'application du nouveau texte concernant l'intentement à l'Office national de sécurité sociale des actions en répétition de l'indû.

Le § 2 reprend l'idée exprimée dans l'article 4 de la proposition de loi. Il vise à ne faire courir, pour les cotisations échues, le délai de prescriptions de trois ans qu'à compter de la date d'entrée en vigueur de la loi.

Art. 5.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

Les majorations de cotisations restant dues à l'Office national de sécurité sociale à la date d'entrée en vigueur de la présente loi sur les cotisations afférentes aux trimestres antérieurs au troisième trimestre 1953, sont ramenées de 20 à 10 % du montant desdites cotisations.

JUSTIFICATION.

Le texte de l'article 5 de la proposition de loi serait susceptible d'avoir une incidence fâcheuse sur la perception régulière des cotisations et de constituer une mesure discriminatoire à l'égard des employeurs. En effet, d'une part, il inciterait certains employeurs à ne pas payer régulièrement leurs cotisations avec l'espoir de bénéficier, dans l'avenir, d'une mesure semblable, et, d'autre part, il favoriserait injustement les employeurs qui n'ont pas respecté leurs obligations.

Art. 5bis (nouveau).

Insérer un article 5bis (nouveau), libellé comme suit :

Après avoir épuisé tous les moyens d'exécution mis à sa disposition pour recouvrer les sommes qui lui sont dues, l'Office national de sécurité sociale détermine celles qu'il estime non susceptibles de recouvrement.

Les dites sommes sont considérées comme des non-valeurs et l'Office national de sécurité sociale est autorisé à ne plus les faire figurer dans son bilan.

JUSTIFICATION.

Cet article consacre le droit pour l'Office national de sécurité sociale de ne pas maintenir à son bilan les sommes qui, de toute évidence, s'avèrent être des non-valeurs. Toutefois il est entendu que si, ultérieurement, la récupération totale ou partielle de telles sommes devient à nouveau possible, il y sera procédé par toutes voies de droit.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale,

Léon-Éli TROCLET.

Art. 4.

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

§ 1. De bepalingen van § 11 van artikel 12 der besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, is van toepassing op elk bedrag dat onverschuldigd aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid gestort geworden is vóór de inwerkingtreding van deze wet, ten ware de terugbetaling ervan bij dagvaarding vóór de rechtbank wordt aangevraagd binnen drie maanden na het in werking treden van deze wet.

§ 2. Voor de bijdragen welke vóór het in werking treden van deze wet vervallen zijn, vangt de termijn van drie jaar, bepaald in het tweede lid van het artikel 12bis van deze besluitwet pas aan op de dag wanneer deze wet in werking treedt.

VERANTWOORDING.

Paragraaf 1 van dat artikel heeft ten doel, voor de betalingen die werden verricht vóór het in werking treden der wet, de toepassing van de nieuwe tekst betreffende het instellen van vorderingen tegen de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid tot terugvordering van onverschuldigde sommen, voor drie maanden uit te stellen.

Paragraaf 2 neemt het idee van artikel 4 van het wetsvoorstel over. Zij heeft ten doel voor de vervallen bijdragen de verjaringstermijn van drie jaren slechts te doen ingaan met de datum van het van kracht worden der wet.

Art. 5.

De tekst van dat artikel vervangen door wat volgt :

De bijdragevermeerderingen welke op de datum van inwerkingtreding van deze wet aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid nog verschuldigd zijn op de bijdragen voor de kwartalen die aan het derde kwartaal van 1953 voorafgaan, worden gebracht van 20 op 10 % van het beloop dezer bijdragen.

VERANTWOORDING.

De tekst van artikel 5 van het wetsvoorstel zou kwade gevolgen kunnen hebben op het stuk van de regelmatige inning der bijdragen en kunnen opgevat worden als een discriminatiemaatregel t.a.v. de werkgevers. Inderdaad, van de ene kant zou hij sommige werkgevers kunnen aanzetten tot het niet regelmatig betalen hunner bijdragen, in de hoop dat zij dat later nog zouden kunnen herhalen en, van de andere kant, zou hij op onbillijke wijze die werkgevers bevoordelen die hun verplichtingen niet hebben nagekomen.

Art. 5bis (nieuw).

Een artikel 5bis (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

Na alle te zijner beschikking zijnde middelen tot uitvoering te hebben uitgeput om de hem verschuldigde sommen te innen, bepaalt de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid deze welke hij als niet invorderbaar aanziet.

Deze sommen worden aangezien als oninbare posten en de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid wordt er toe gemachtigd ze niet meer in zijn balans te vermelden.

VERANTWOORDING.

Dit artikel bevestigt het recht van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid om in zijn balans de sommen niet te behouden die klaarblijkelijk oninbaar zijn. Wel te verstaan nochtans dat, indien de gehele of gedeeltelijke invordering van dergelijke sommen later opnieuw mogelijk wordt, er met alle rechtsmiddelen zal toe overgegaan worden.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,